

Most 75-80 százalék munkás- és parasztszármazású növendéke van a Színművészeti Főiskolának

Hont Ferenc, a Színművészeti Akadémia Szegedről elszármazott igazgatója beszámol a Délmagyarországnak a népiség irányában megindított színház-kulturális tevékenységéről

Szegedi kulturcentrummá építik ki

(Szeged, július 27.) Pénteken Szegedre érkezett Hont Ferenc elvtárs, a budapesti Színművészeti Akadémia és a Madách-színház igazgatója. Mondhatnánk ugyanis, hogy három évi távollét után hazaérkezett, mert régi szálak fűzik őt Szegedhez. Itt végezte ugyanis iskoláit és a szegedi egyetemén ő alapította meg Erdei Ferencel, Budai Györggyel, Ortutay Gyulával, Bálint Sándorral és másokkal a világhírűvé vált Szegedi Főiskolai Művészeti Kollégiumát. Ezenkívül Hont Ferenc ötlete volt a szegedi szabadtéri játékok megrendezése és különösen Erdélyiné Lengyel Vilma közreműködésével 1931-ben meg is valósították a felvetődött tervet. A Stefániában, a Vár előtt nagy sikerrel hozták színre „Szép Helénát”. Ebből a kezdeményezésből született meg a következő évben „Az ember tragédiája”-jának első és talán legkiválóbb Dóm-téri előadása Hont Ferenc felejtelen rendezésében.

Ezekről a régi emlékekről beszélgettünk a kiváló rendezővel és színházesztétával, közben pedig felvetettük a kérdést, hogy vajon továbbra is tartják-e egymással a kapcsolatot a „Szegedi Főiskolák”. Kijelentette, hogy a pártkülönbségek ellenére is továbbra is szoros baráti kapcsolatot tartanak egymással, de bizony annyira túl vannak halmozva munkával mindannyian, hogy közös munkára már nem marad idejük, mint azelőtt.

Ezekután az új magyar színjátszás feladatairól érdeklődtünk és különösen a népiségben megújult színházkultúráról szeretnénk hallani véleményét.

— Színházunk, a Madách-színház a Ludas Matyival nyitott az idén. Ez maga is sokat megmagyaráz, — válaszolja. A népiséget nem lehet viszont csak a színházban megvalósítani. Ezen a téren is első feladatunk az lehet, hogy a dolgozó nép különböző rétegeit, a munkásságot, parasztságot és az értelmiséget szoros együttműködésre, közvetlen kapcsolatra serkentjük. Ha ezt megvalósítottuk, akkor megvan a talaja annak is, hogy mindegyik réteget a művészetben is össze lehessen fogni. Véleményem szerint ugyanis nem lehet külön az életet és külön a művészetet csinálni.

Ennek az elvnek gyakorlati útjáról a következő választ kapjuk:

— A gyakorlatban a művészet területén ennek két útja van. Az egyik hogy minél nagyobb számban vonjuk be a művészet alkotói sorába a nepet, másik pedig, hogy minél nagyobb számban legyenek jelen az igazi művészetet kedvelő közönség soraiban az úgynevezett népi elemek.

Értesülésünk szerint a Színművészeti Akadémián történtek is már ilyenirányú lépések. Erről kérünk most közrebbi tájékoztatást.

— A most megindult népi kollégiumokat építő mozgalommal párhuzamosan a Színművészeti Akadémián, helyesebben a Színművészeti Főiskolán már ebben az évben megadtuk a lehetőséget, hogy paraszt és munkásszármazású fiatalok nagyobb számban jelentkezhesenek. Eddig csak érettségi bizonyítvánnyal lehetett bejutni, most ellenben e nélkül is általános műveltséget tanúsító felvételi vizsgával lehet beiratkozni. Ezáltal azok is bejutnak, akik önmaguk műveltek magukat. Ezenkívül azok számára, akik tehetségesek, de nincs meg a megfelelő műveltségük a Színművészeti Főiskola egy éves előkészítő tanfolyamot rendezett és itt elsajátíthatják a színházi pályán szükséges ismereteket. A napközben elfoglalt dolgozók számára még ezenkívül működik egy kétésetendős esti tanfolyam. Itt minden évben minősítő vizsgát tesznek a hallgatók és a Főiskola saját színterén taníttatja őket tovább. Már az első évben öt olyan növendék volt, aki ezt a mértéket megü

tötte.

— A Színművészeti Főiskola színházának, a Madách Színháznak jövődelméből külön jóléti alapot is állítottunk fel. Ennek ma már saját menzája van és itt ebédel, vacsorát kaphatnak a vidéki hallgatók. Reméljük, hogy jövőre 50 paraszt, illetve munkásszármazású fiatal tudunk elhelyezni a népi kollégiumokban.

— Miben érezhető máris ennek az elgondolásnak az eredménye? — tesszük fel a kérdést.

— A Színművészeti Főiskola jelenleg vezet statisztikában a munkás- és parasztszármazású fiatalokat illetően, — válaszolja Hont Ferenc. A múltban jóformán egy sem volt, ma pedig 75-80 százalék munkás- és parasztszármazású. A többi egyetemeken és főiskolákon csökkent ez az arányszám, nálunk viszont ugrásszerűen emelkedett. Ez különösen azért fontos, mert tavaly alakult főiskolává ez az akadémia és így nemcsak színészeket képez. Ma két fakultása van ugyanis. Az egyik a színészképző, a másikon pedig rendezőket, kritikusokat és színháztudományi kutatókat képeznek.

Végül a vidéki színjátszásra térjük a szót. Megtudjuk, hogy a új színházi elgondolásban Szegednek különleges szerepet szántak. Az ugyan csak Hont Ferenc vezetése alatt álló

Eddig egyetlen egy sem volt!

Színháztudományi Intézet ugyanis most dolgozza ki tervezeit a színjátszás kérdésének országos rendezésére. Színházi téren is kulturcentrumokat kívánnak kiépíteni a jövőben és ilyen kulturcentrum lenne Szeged is. Ennek megfelelően a szegedi Nemzeti Színház látná el a környék színházi igényeit is, természetesen jóval kibővítettebb társulattal. Egyébként még ebben az évben versenyt hirdetnek a vidéki színházak között és ebben a minőségi versenyben legjobb budapesti színházakban léphetnek majd fel. A Madách Színház, a Nemzeti Kamaraszínház és a Nemzeti Színház máris felajánlott hetenként egy-egy napot erre a célra.

Reméljük a régi tapasztalatokkal és nagy képességekkel rendelkező kiváló színházi szakemberek sikerül is ezeket a terveket megvalósítani. Erre a reményre már csak az utóbbi egy-évi munkája is feljogosíthat bennünket, hiszen amikor a moszkvai Színháztudományi Intézettől ismét Budapestre érkezett a romokban álló színházakadémiát két ép teremmel vette át. Fărădhatatlan munkája következtében azóta már csak két terem áll használatban állapotban és az egész épületben mozgalmas élet, kemény munka folyik a népi művészetben megújult Magyarországiért, minden magyar dolgozóért.

Lőkös Zoltán

Beke Sándor illatszertár

Tisza Lajos-körút, (református palota).

Békebeli szappanok és mindennemű illatszercikkek nagy választékban.

Kinevezik a MÁV-nál a szakmunkásokat, órabéreseket és szerződtelet munkásokat is

Pártnap a Tisza-pályaudvaron

(Szeged, július 27.) A Magyar Kommunista Párt tagjai és a dolgozók nagy többsége az üzemekben és gyárakban és munkahelyeken megtartott párnapi értekezleten az időszerű eseményekről. A párnapi értekezlet a szegedi Pártbizottság kiküldött előadó tájékoztatója a dolgozókat. Csütörtökön a Tisza-pályaudvar és a pályafenntartási műhely dolgozói gyűltek össze, hogy meghallgassák Gyöngyösi József, MÁV helyettes üzletigazgató elvtárs beszámolóját. A beszámoló előtt érdekes útjást vezetett be Bálint István elvtárs pályafenntartási műhely kulturgárdájának vezetője, amikor egy kis egyfelvonásos színdarabot mutattak be a megjelent dolgozóknak. Ezután Gyöngyösi József elvtárs érdekes előadásban ismertette Gerő Ernő elvtárs közlekedési miniszternek a Szabad Nép vasárnapi számában a stabilizációról

megjelent cikkét.

Ezután a Vasutasok Szabad Szakszervezetének titkára Székelyhídi József elvtárs számolt be azokról a sikerekről, amelyeket a demokráciában értek el a vasut dolgozói majdnem 100 esztendő küzdelem után. A szakszervezet már alakulásakor megindította a harcot, hogy a vasúti szakmunkások, órabéreseket és szerződtelet munkások is kinevezhetők legyenek. Az erről szóló tervezetet a minisztertanács már jóvá is hagyta. Ugyahogy a kinevezéseket hamarosan 1946 május 1-re visszamenőleg meg is ejtik. Ezzel a rendelettel ezek a dolgozók elérték azt, hogy teljesen egyenrangúvá váltsanak a fizetési osztályokba besorolt alkalmazottakkal. Szolgálati idejük letelével, tehát nyugdíj helyett nyugdíjat kapnak a műhelyekben és pályafenntartásnál foglalkoztatott dolgozók is.

Üdvözljük a forintot, mert ezáltal

a dolgozók is

vásárolni tudnak

a kiskereskedők útján

Weiszfeiler Testvérek

papir- és rövidárunagykereskedés

Kölcsey-utca 2. szám

A felbujtókat is!

A rendőrség a mulatók ellen rendezett tüntetés ügyében pótnyomozást rendelt el. A dícséretes buzgalomnak eredménye volt. Erről a rendőrség hivatalos jelentést is adott ki. Közölte a megszervezéssel alaposan gyanúsíthatók névsorát. Ezt a névsort közölték is a szegedi napilapok. A Délmagyarország szándékosan nem közölte az „alaposan gyanúsíthatók” névsorát és mindaddig nem is közli, amíg a rendőrség nem adja ki azoknak neveit, akik a szóbanforgó vendéglőkben az inflációs nyomorúság kigunyolására, csak aranyban és dollárban kifejezhető számlaértékeket hagynak dözsölésük színhelyén. A rendőrségi apparátus már van annyira tökéletes, hogy feltétlen bizonyossággal ki tudja vizsgálni a megverték személyazonosságát, tehát feltétlen bizonyossággal megállapíthatja, hogy az ott szereplő egyének miből élnek, miből költenek, lelkiismeretesen teljesítették-e a köz iránti köteleességüket és hogy egy ilyen „hangulatos” estének a költsége nem több-e, mint az egész évben befizetett adójuk? A napokban hirdettek ítéletet a kunmadarasi ügyben. Az ítélet példát statuál. Nemcsak szigorúságával, hanem elvileg is, amikor a felbujtókat szigorubbant bünteti, mint a tetteseket. Ha a tüntetőket tetteseknek minősíti a rendőri nyomozás, akkor a lakókban és vendéglőkben dözsölők voltak a felbujtók. Éppen ezért követeljük, hogy a rendőrség ne csak a tetteseket hanem ezeket is nyomozza ki és és haladéktalanul adja át a nyilvánosságnak a felbujtók névsorát is. Mindenkit érdekel, kik azok a feketézők, siberek és spekulánsok, akiknek a mai viszonyok között is van kedvük és pénzük a mulatozásra.

Megalakult a Szegedi Szépművészeti Céh

(Szeged, július 27.) A szegedi művészvilág ismert, kiváló tagjai, képzőművészek, festők és szobrászok a Szegedi Újságíró- és Művészotthonban megalakították a Szegedi Szépművészeti Céhét. A Szépművészeti Céh feladatát tűzte ki a szegedi művészek támogatását, valamint Nagyváradhoz és Szolnokhoz hasonlóan egy művésztelep létesítését. Ezenkívül összel művészeti, esztétikai s művészettörténeti előadásokat tartanak majd, hogy Szeged közönségét közvetlenebb kapcsolatba hozzák a művészetekkel.

Az alapszabályok értelmében csak hivatásos művészt vehet fel a választmány a rendes tagok sorába. Pártoló tagként azonban beléphet minden szegedi lakos, aki érdeklődik a művészetek iránt és hajlandó érte esetleg áldozatot is hozni.

Az alakuló ülés résztvevői egyhangú lelkesedéssel választották meg a Szépművészeti Céh elnökéül Dorogi Imre festőművészt. A főtitkár Abonyi Tivadar, a szegedi Nemzeti Színház főrendezője lett, aki egyébként kiváló festőművész is. Jegyzőnek Bózsó Gyulát választották. A választmány tagjai a következők: Erdélyi Mihály, Gábor Jenő, Kopasz Márta, Vinkler László, Tápai Lajos, Vigh Ferenc. Minden érdeklődőnek szívesen ad felvilágosítást Abonyi Tivadar, a szegedi Nemzeti Színház igazgatósági irodájában.

M.

Stühmer cukorkaüzletben

nagy választék

forintért

Széchenyi-tér 16